

mehheli kül hästi mässad, mis ta kord on, siis ei olle ta ial veel sellega rahhul." Saks aed sedda valleks, ja weddasid kihla selle peale.

Kui liina, posti-koea ette said, astusid mõlemad wanfriist mahha ja teine neist kutsus ühte tö-meest ja ütles: „Kanna meie reissi-kot ülle usitsa lähhama trahterise ja andis selle waewa eest ühhe kuld-tukkati. Kui mees olli kotti seina minud ja laua peale pannud, siis ütles rõõmja healega: „Armsad hERRAD! ehk on teil suggo penikest rahha jures, et sutâie wina saaks, muido pean omma kuld-rahha õrrawahhetama!" Prantsusemehhel olli õigus ja Saks mässis omma kihlweddo.

Se luggu on kül iggal aal,
Ka wahhest olnud meie maal
Ja on ka saggest praego veel
Neid, kellel on ni rummal meet,
Et kehva käest kül wöttaks ka,
Ja anda, fest ei mõista ta!

Türgimehhe armastus.

Prialtra saar, on madewahhemerres, ja prae-go Inglisma wallitsuse al. Kui seal wan-nast sõddas olnud, ollid türklossed need sõas-wangid, sedda Inglisse wäest wangit said, hirmsal wisil surmanud. Wangid seuti kõde-dega kokko ja nenda sure-tükki su ette kinni ja lahti tubhaks ja põrmuks.

Ueskord, kui jâlle suur tõng Inglisma wan-gisi nenda ollid otsa tehtud, tulli ka üks peâlik ette, sedda sure-tükki otса ette kinniseuti. Üks Türgimees passus keik palwed temma eest, et temmale piddi armo antama; agga Türgi ülem wallitsus ei wötnud sedda kuulda, waid naeris ja teutas tedda, et ta julges riistiusskoera eest palvet tehha.

Kui nüüd se Türgi mees näggi, et armo-andmisist ennam lota ei olnud ja agga mõnni silmapilk veel aega olli, läks selle õnnetuma jure ja ütles: „Sa oled kuulnud, kui halle-daste ma sinno eest passusin; agga nad ei